

Vi har i Folketinget og i befolkningen haft diskussion om folkeafstemninger, og der er udtrykt en meget, meget stor skepsis over for EU og over for yderligere integration, statsdannelse, Europas Forenede Stater. Det ved ministeren vist godt.

Hvis vi ser på en række af de andre lande, så har man altså EU-nummerplader, og nu er det så, vi skal se på, hvad man gør her i Danmark. Er der fra regeringens side tegn på, at man accepterer, at EU skal blive en statsdannelse, altså skal have øget kompetence, skal være med også på symbolikken rundtomkring, eller gør man det ikke?

Vi mener altså, at når trafikministeren begynder at undersøge mulighederne for at indføre EU-nummerplader i Danmark, så giver ministeren los for den følelse, som vi er mange, der har, at EU gerne vil være en stat, og at regeringen er med til at bakke det op ved sine initiativer. Kan ministeren ikke godt forstå, at vi er nogle, der kan være lidt skeptiske over for det, for det er jo en blåstempling ...

Formanden:

Ja tak.

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Lige siden jeg blev trafikminister, har jeg altid syntes, at der var noget dybt fascinerende ved det engagement, man kan lægge i selv de mindste sager.

Nu har jeg også en fortid, hvor jeg havde med europapolitik at gøre, og her må jeg sige, at man kan få trukket europapolitikken helt ned til, hvordan og hvorledes man får nummerpladerne til at se ud. Især viser man en sådan grad af intolerance, at ét er, at man under ingen omstændigheder selv vil udsættes for den ydmygelse at skulle køre rundt med en nummerplade, som ser forkert ud, men man vil heller ikke acceptere, at andre gør det eller får mulighed for det.

Det er en underlig kringlet tankegang, at bare fordi man undersøger det, så ser det ud, som om vi kommer og manipulerer noget meget, meget slemt ned over disse sårbare EU-modstandere, som bliver angrebet på deres små sjæle.

Det er jo ikke sådan, det hænger sammen. Det, der hænger sammen, er, og nu gentager jeg det for sidste gang, at den officielle danske beslutning på det her felt er, at vi ikke som obligatorisk ordning skal have en EU-nummerplade.

Det har jeg skrevet flere gange, jeg har gentaget det flere gange, og uanset hvor mange gange

man gør sig umage for at forsøge at få det her til at blive misforstået, så er det situationen. Det eneste, der ligger i det, er, om der er mulighed for at få sådan en nummerplade, hvis folk brændende ønsker det. Og kan vi gøre det, skal vi så forhindre det? Skal vi det?

Det synes jeg ikke. Jeg har en fornemmelse af, at andre gode folk her ellers går ind for frit valg og den slags ting. Her synes jeg virkelig, der er basis for en frit valg-model, sådan at vi skaber trivsel for folk, også for de sarte sjæle, som så må tage solbriller på, så de ikke kommer til at se nogle EU-logoer, der ellers er plastret til med over hele samfundet. Det er sådan set bare det, det er: en service over for folk i åbenhedens navn.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 24

5) Til undervisningsministeren af:

Poul Nødgaard (DF):

»Finder ministeren det ikke alarmerende, at de store problemer med meget utilpassede børn i folkeskolen medfører store undervisningsvanskeligheder, og hvilke initiativer vil der blive taget for at ændre de helt uholdbare forhold?«

Poul Nødgaard (DF):

Jeg går ud fra, at undervisningsministeren er enig med mig i, at samfundet har brug for veluddannede personer, og for at man kan blive veluddannet, kræves det også, at man får en stor viden om forskellige ting.

Derfor rejser jeg nu spørgsmålet om uro i folkeskolen, som senest er bragt frem på skoleledernes kongres eller årsmøde, eller hvad nu det hedder, og jeg må sige, at jeg har ret tæt kendskab til, hvordan det foregår i folkeskolen i dag, fordi jeg også er kommunalpolitiker og mødes med mange mennesker rundtomkring i landet. Det er faktisk et problem, som nok er større, end man regner med herinde på Slotsholmen.

Det er sådan, at det ikke er ualmindeligt, at der er 1-2 elever om ikke i hver klasse så i rigtig mange klasser, der organiseret laver uro. Og enhver kan jo forestille sig, at problemerne er overordentlig store med hensyn til, om de dygtige elever får lært noget, men det er lige så vanskeligt for de ikke så dygtige elever at lære noget, i det øjeblik der er nogle, der systematisk laver uro.